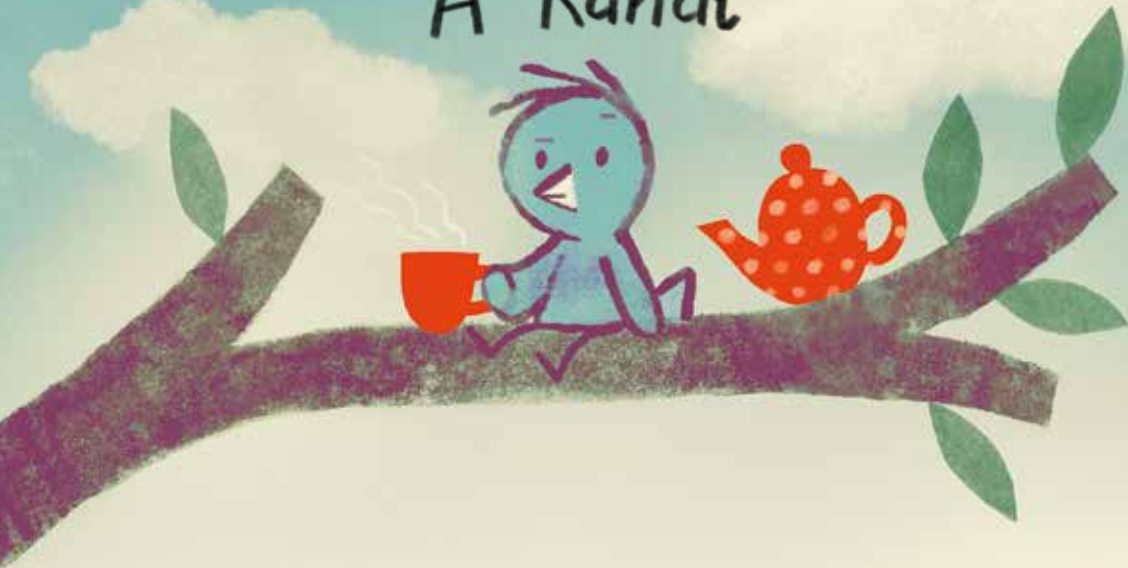

A kanál

Madár fölébredt, és főzött magának egy teát. Az előző napi veszekedés járt a fejében. Már nem is emlékezett pontosan, min vitatkoztak. Valami kanálról volt szó. De az biztos, hogy összeveszett Medvével, és most kellett neki egy új legjobb barát.

– Gyagya kanál! – mondta Medve.
Ő is elhatározta, hogy keres magának egy új legjobb barátot. És azt is tudta, hol keresse.

Kis hajót hajtogatott a papírlapból, és
vízre bocsátotta a tavon.

Medve írt egy levelet:

„Szia!
Hogy vagy?
Új legjobb barátot keresek.
Mit szólsz?”

Madár megitta a reggeli teáját. Észre-
vette a kis papírhajót.

Elolvasta, és izgatottan visszaírt:

„Szia!
Én is új legjobb barátot keresek.
Szereted a felhőket?”

Madár összehajtogatta a levelét, és vízre
bocsátotta a tavon.

Medve hamar visszaírt:

„Igen. Szeretem a felhőket.
Egyszer láttam egyet, ami úgy nézett ki,
mint egy lovagló polip. A botokat is szeretem.
Te szereted a botokat?”

Madár a válaszelevelében elmesélte, hogy
gyűjti a fura alakú botokat.
És leveleztek tovább.

Nagyon sok közös volt bennük.
Teljesen olyan volt, mintha már
évek óta ismernék egymást.

Tizenhárom papírhajóval később
megbeszélték, hogy együtt reggeliznek
Borz kávézójában.

Medve leült a kettős számú asztalhoz.
Nem sokkal később megérkezett Madár
is, és leült a hármós számú asztalhoz.
Ő meg mit keres itt? – gondolta Medve.
Ő meg mit keres itt? – gondolta Madár.

Egy szót sem szóltak egymáshoz.
Ahányszor Medve odanézett, Madár
elfordította a fejét. És ahányszor Madár
odanézett, Medve elfordította a fejét.
Mindketten várták az új legjobb barát-
jukat.

Vártak. És vártak. Aztán egy idő után mindketten megunták a várakozást.

Medvének korogni kezdett a gyomra, úgyhogy rendelt magának egy kis reggelit.

– Tessék a zabkása sok gyümölcessel! – mondta Borz. – És tessék egy kanál!

Medve a kanálra nézett.
Madár is a kanálra nézett.

Aztán egymásra néztek.
– Hihhi! Nem tudok már egy kanál miatt haragudni rád! – nevetett Medve.
– Én sem rád! – mondta Madár.
Kértek még egy kanalat, hogy együtt ehessék meg a zabkását, és megint kipukkadtt belőlük a nevetés. Borz nem értette, hogy mi olyan vicces egy kanálban.

Hm, gondolta Madár. Szóval ezért nem jött el a kávézóba. Micsoda fura véletlen! Én is visszaszereztem a régi legjobb barátomat, és ő is a legjobbabb.

Reggeli után Medve hazament, hogy elküldje az utolsó papírhajót.

„Szia!

Ne haragudj, már nincs szükségem új legjobb baráttra. Visszaszereztem a régit, és ő a legjobbabb!

Minden jót!”

